

Diplomová práce

Karol Lovaš: Otázky kněžského života a pastorácie v rokoch 1945-1948 vo svetle časopisu Dobrý pastýř

Posudek vedoucího práce

Práce je uspořádaným pohledem do „světa pastorační“ v období těsně po druhé světové válce. Bylo to období v církvi velmi živé, do něhož zasáhly tvrdě únorové události roku 1948, které ovšem měly už různé předehry. Právě následky převratu roku 1948 a to, co v církvi následovalo, je dnes mnohem více zpracováno, než vnitrocírkevní „pookupační oživení“ let 1945-1948. Proto je velmi záslužné se této době věnovat.

Autor začíná popisem společensko-politické situace po 2. světové válce, nejvíce se ale věnuje období po únorovém převratu. To je ovšem málo přínosné, protože je to už mnohde popsáno. Zajímavější by byl pohled na kořeny poválečného oživení v církvi (a na duchovní následky okupace) a na projevy tohoto oživení a také na širší atmosféru mimo církve, ne jen na postoje politiků.

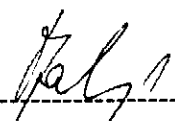
Dále se autor věnuje obsahu časopisu tak, že podle určitého systému zkoumá a přibližuje témata, kterým se časopis věnoval. To je opravdu přínosná část práce. V této části považují za poněkud problematické jen závěrečné „aktualizace“ na konci každého představovaného tématu. Jednak mají nestejný rozsah a většinou jsou málo opřené o prameny. Myslím také, že záměr práce příliš neslouží. Jiné by to bylo, kdyby nám autor explicitně ukázal a doložil, v čem myšlenky autorů článků „předběhly dobu“ a kde se naopak ukázalo, že pastorační šla jinými cestami. K tomu by ovšem byl potřebný určitý odstup od popisovaných témat i od současnosti, který by umožnil zachycení cest vývoje. A tento nárok zřejmě nelze na autora vzhledem k jeho věku a vzhledem k tomu, že teprve zakončuje teologické vzdělání v magisterském stupni, klást.

V závěru bychom uvítali přece jen trochu více teologického zhodnocení, než jen rekapitulaci napsaného. Vedoucí práce má vůbec dojem, že autor musel při psaní práce snášet dva konkurující vlivy: vedoucího práce, který samozřejmě preferuje pastorační hledisko, a řeholního představeného, který je historik a proto preferuje historické hledisko. Zdá se, že řeholní představený občas svým vlivem převážil (což je z hlediska života v řeholi nakonec správné....).

Práce je psána slovensky, citace z českého časopisu jsou česky, v textu se tedy stále střídají dva jazyky. To kladlo větší nároky na uvedení finální verze do dobrého stavu. To se ponejvíce podařilo, „stopy“ jednoho z jazyků v tom druhém lze najít jen výjimečně.

Práci považují za zdařilou a doporučují ji k obhajobě.

V Praze 2.6. 2009

vedoucí diplomové práce